

Iz 63, 15-64, 11: Tautos maldavimas (maldaujanti psalmė)

Iz 63, 7-64, 11: Senojo Testamento – Tėve Mūsų malda

	<p>Tautos prašymas, kad Dievas pažvelgtų į tautą iš dangaus</p>	<p>¹⁵ Žvilgtelėk iš dangaus ir pasižiūrėk į mus iš savo švento ir šlovingo būsto! Kur tavo uolus rūpinimasis</p> <p>וְהִבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה מִזְבֵּל קְדֹשׁ וְתִפְאַרְתְּךָ אֵיךְ קִנְאַתְךָ – Pažvelk iš dangaus ir pažiūrėk iš labai didingo būsto¹ šventumo tavo ir spindėjimo² tavo! Kur (yra) uolumas³ tavo</p> <p>ir tavo galybė, tavo pagailos antplūdis ir gailėstingumas? {Viešpatie,} nesusilaikyk,</p> <p>וּגְבוּרַתְךָ הַמִּוֹן מֵעֵד וְרַחֲמֶיךָ אֱלֹהֵי הַתְּאֵפָקִי: – ir galybė⁴ tavo, užesys⁵ vidinis⁶ tavo? Ir gailėstingumo⁷ savo ne sulaikyk⁸ save!</p> <p>¹ זְבִיל – pakilumas, kilnumas, aukštis, aukštumas, aukštybė, aukštuma, viršūnė; (labai) aukštas, didingas, didus, išdidus; būstas, buveinė [ugaritų kilmė: naudojama norint apibudinti Saliamono šventyklą].</p> <p>² תִּפְאַרְתְּךָ – 1. grožis, grožybė, gražumas; garbė, šlovė, triumfas; didybė, puikumai, puikybė; spindėjimas. 2. pagyrimas, garbė, pripažinimas, šlovė.</p> <p>³ קִנְאָה – aistra, azartas, užsidegimas, entuziazmas; uolumas, stropumas, atsidėjimas; pavyduliavimas, pavydas, pavydumas, nepasitikėjimas, įtarumas; stengimasis.</p> <p>⁴ גְבוּרָה – jėga, tvirtumas, stiprumas; ryžtas, pasiryžimas, neįveikiamumas; galia, galybė, energija.</p> <p>⁵ הַמִּוֹן – I. 1. garsas, skambesys, užesys, bildesys; 2. stiprus, tvirtas; gilus, kietas; teisingas, pagrįstas, protingas; smarkus, teisėtas, tikras; 3. murmesys, murmėjimas, niurnėjimas; šniokštimas, ūžimas; šnaresys, šnarėjimas; 4. riaumojimas, gaudesys, dundėsis, griaudimas; 5. minia, daugybė, begalė, draugija, grūstis; 6. gausa, gausybė, perteklius; 7. įniršimas, įniršis; siautėjimas, šėlimas; 8. šėlstantis, siautingas, audringas. II. 1. pajudinimas, išjudinimas; 2. sujudimas, sukrėtimas.</p> <p>⁶ מְעָה – I. 1. vidaus, vidinis, išvidinis; vidaus organai; 2. nukreiptas į vidų; dvasinis, protinis; viduje; širdyje; viduriai; 3. kūno dalis, vidaus organai; 4. žarnynas, viduriai, pilvas. II. 1. viduriai, žarnos.</p> <p>⁷ רַחֲמִים → [רַחֵם, רַחֲמֵם]: gimda; įščios] – gailėstis, užuojauta; gailiaširdiškumas; duoti, dovanoti gyvybę.</p> <p>⁸ אָפַק – I. 1. laikyti, išlaikyti, išturėti; palaikyti, valdyti; turėti; sulaikyti, suturėti; užlaikyti; suvaržyti, nuslopinti; atidėti, sustabdyti; 2. stipriai, ryžtingai, smarkiai, griežtai; Hitph.: 1. priversti patį save; sulaikyti save; II. susilaikyti, susiturėti.</p>
	<p>Pilna išganymo viltis yra Dieve, kuris yra mūsų Tėvas</p>	<p>¹⁶ nes tu gi mūsų tėvas!</p> <p>כִּי־אַתָּה אֲבִינוּ – nes tu (esi) tėvas mūsų.</p> <p>Nors Abraomas mūsų nepažintų nei Izraelis nenorėtų nieko apie mus žinoti,</p> <p>אֲבִרְהֵם לֹא יִדְעֵנוּ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִפְרֹנֵנוּ – Abraomas ne pažįsta mūsų ir Izraelis ne pripažįsta¹ mūsų.</p> <p>tu, VIEŠPATIE, mūsų tėvas, – „Mūsų Atpirkėju“ esi pavadintas amžiams.</p> <p>אַתָּה יְהוָה אֲבִינוּ גְּאֻלָּנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ: – Tu (esi), JHVH, tėvas mūsų, „gelbėtojas“² mūsų nuo amžių vardas tavo.</p>

		<p>¹ נָכַר – 1. kreipti dėmesį, paisyti, rūpintis; atsižvelgti, skaitytis, gerbti; 2. atpažinti, pripažinti; 3. iširti.</p> <p>² נָאָל – 1. išpirkti, atpirkti; išgelbėti, išvaduoti; gražinti, sumokėti, padengti; sisigražinti; 2. veiksmas nukreiptas į gentainį; 3. Gelbėtojas.</p>
	<p><i>Skundas pateiktas retoriniu klausimu pačiam Dievui</i></p>	<p>¹⁷ Kodėl gi, VIEŠPATIE, leidi nuo tavųjų kelių mums nuklysti,</p> <p>לְמַה תַּחֲעֲנוּ יְהוָה מִדְּרָכָיִךְ – Kodėl leidi_nuklysti¹_mums, JHVH iš_kelių_tavųjų,</p> <p>užkietini mūsų širdį tavęs nebijoti?</p> <p>תִּקְשִׁיחַ לְבַבִּנוּ מִיִּרְאַתְךָ – darai_kietą širdį_mūsų, kad_(ne)_bijotų_tavęs?</p> <p>Sugrįžk dėlei savųjų tarnų, dėl genčių – tavos nuosavybės.</p> <p>שׁוּב לְמַעַן עֲבֹדֶיךָ שְׂבִיטִי נִחְלָתְךָ: – Atsisuk_atgal (į mus), dėl tarnų_savųjų, (dėl) genčių paveldėjimo_tavo!</p>
		<p>¹ תָּעָה – 1. klajoti, klaidžioti, keliauti, bastytis; nuklysti, paklysti, nukrypti; 2. aplink, visur, netoli: klajoti ir t.t.; Hiph.: priežastis: keliauti visur; 3. pasukti į šalį, iškrypti iš kelio.</p>
	<p><i>Refleksija: Jeruzalės šventyklos sunaikinimas babiloniečių rankomis</i></p>	<p>¹⁸ Kodėl nedorėliai mindžiojo tavo šventovę, mūsų priešai sutrypė tavo Šventyklą?</p> <p>לְמַצֵּר יָרְשׁוּ עִם־קִדְשֶׁךָ צָרִינוּ בּוֹסְסוּ מִקִּדְשֶׁךָ: – Trumpam užvaldė¹_(jie) tautą_šventumo_tavo. Persekiotojai_mūsų sutrypė² šventovę_tavo.</p>
		<p>¹ יָרַשׁ – 1. paveldėti; būti ipėdiniu/paveldėtoju; 2. atimti nuosavybės teises; 3. turėti, valdyti.</p> <p>² בּוֹסַס – 1. sumindyti, sutrypti; 2. trypti, mindyti, mindžioti, traiškyti; paminti, paniekinti; 3. sumindžioti, pažeminti.</p>
	<p><i>Izraelio tauta priklauso JHVH</i></p>	<p>^{19a} Mūsų dalia tokia, lyg tu nebūtum niekad mūsų valdovu buvęs,</p> <p>הָיִינוּ מֵעוֹלָם לְאִמְשַׁלְתָּ בָּם – Tapome (kaip_tie_ant_kurių)_nuo_amžių ne_turi_valdžios [ant_jų],</p> <p>tartum niekad mes tavuoju vardu nebūtume vadinęsi.</p> <p>לֹא־נִקְרָא שְׁמִיךָ עָלֵינוּ: – (kaip_tie_ant_kurių)_ne_pasilikęs_šauktasis vardas_tavo [ant_jų].</p>
	<p><i>Teofanija: kalba apie visos tautos išganymą</i></p>	<p>^{19b} O, kad perplėštum dangus ir nužengtum, – kalnai prieš tave sudrebėtų!</p> <p>לּוֹא־קִרְעַתְּ שָׁמַיִם יִרְדָּתָּ מִפְּנֵיךָ הָרִים נִזְלוּ: – O_kad_perplėštum dangų ir_nužengtum, prieš_veidą_tavųjų kalnų kad_sudrebėtų.</p>

		<p>¹ Kaip liepsna uždega žabus, kaip liepsna užvirina vandenį, kad taip tu apreikštum savąjį vardą priešams, tautos prieš tave drebėtų!</p> <p>² Kai darei baisius darbus, kurių mes nesitikėjome, tu nužengei, ir kalnai drebėjo prieš tave.</p> <p>³ Nuo amžių nėra niekas patyręs, – ausis negirdėjo, akis neregėjo, kad be tavęs būtų kitas Dievas, darantis tokius darbus tiems, kurie juo pasitiki.</p> <p>^{4a} O, kad sutiktumei mus, vykdančius teisumą, o, kad neužmirštume mes tavęs savo keliuose!</p>
	<i>Nuodėmių išpažinimas</i>	<p>^{4b} Štai tu pyksti, o mes esame nuodėmingi, –</p> <p>⁵ visi mes tapome lyg nešvarūs, mūsų teisūs darbai tarsi suteršti skudurai. Nuvytome mes visi kaip lapai, ir mūsų blogi darbai tartum vėjas mus neša.</p> <p>⁶ Nėra kas šauktųsi tavojo vardo, kas stengtųsi tvirtai tavęs laikytis. Tu paslėpei savąjį veidą nuo mūsų ir mus atidavei mūsų blogiesiems darbams į rankas.</p>
	<i>Prašymas</i>	<p>⁷ O vis dėlto, VIEŠPATIE, tu – mūsų tėvas. Esame mes molis, o tu – mūsų puodžius: visi mes esame tavųjų rankų darbas.</p> <p>⁸ Nepyk taip smarkiai ant mūsų, VIEŠPATIE, mūsų kaltės neminėk amžinai. Pažvelgti teikis: štai mes visi – tavo tauta.</p>
	<i>Išpažinimas ir lamentacinis klausimas</i>	<p>⁹ Šventieji tavo miestai dykuma virto, – Zionas – tyrai, Jeruzalė – dykynė.</p> <p>¹⁰ Mūsų didi ir šlovingoji Šventykla, kurioje mūsų tėvai tave garbindavo, pavirto liepsnų grobiu, – visa, kas mums buvo miela, griuvėsiai.</p> <p>¹¹ Ar po viso to gali susilaikyti, VIEŠPATIE? Ar vis dar gali tylėti ir taip baisiai mus skaudinti?</p>